

¹Weh der prächtigen Krone der Trunkenen von Ephraim, der welken Blume ihrer lieblichen Herrlichkeit, welche steht oben über einem fetten Tal derer, die vom Wein taumeln! ²Siehe, ein Starker und Mächtiger vom HERRN wie ein Hagelsturm, wie ein schädliches Wetter, wie ein Wassersturm, der mächtig einreißt, wirft sie zu Boden mit Gewalt, ³daß die prächtige Krone der Trunkenen von Ephraim mit Füßen zertreten wird. ⁴Und die welke Blume ihrer lieblichen Herrlichkeit, welche steht oben über einem fetten Tal, wird sein gleichwie die Frühfeige vor dem Sommer, welche einer ersieht und flugs aus der Hand verschlingt. ⁵Zu der Zeit wird der HERR Zebaoth sein eine liebliche Krone und ein herrlicher Kranz den Übriggebliebenen seines Volks ⁶und ein Geist des Rechts dem, der zu Gericht sitzt, und eine Stärke denen, die den Streit zurücktreiben zum Tor. ⁷Aber auch diese sind vom Wein toll geworden und taumeln von starkem Getränk. Beide, Priester und Propheten, sind toll von starkem Getränk, sind in Wein ersoffen und taumeln von starkem Getränk; sie sind toll beim Weissagen und wanken beim Rechtsprechen. ⁸Denn alle Tische sind voll Speiens und Unflats an allen Orten. ⁹"Wen, sagen sie, will er denn lehren Erkenntnis? wem will er zu verstehen geben die Predigt? Den Entwöhnten von der Milch, denen, die von Brüsten abgesetzt sind? ¹⁰Gebeut hin, gebeut her; tue dies, tue das; harre hier, harre da; warte hier, warte da; hier ein wenig, da ein wenig!" ¹¹Wohlan, er wird einmal mit unverständlichen Lippen und mit einer andern Zunge reden zu diesem

¹وَلَيْلٌ لِّكَيْلٍ فَخَرَّ سُكَّارَى أَفْرَايِمَ، وَلِلزَّهْرِ الدَّابِلِ حَمَالُ بِهَائِهِ الَّذِي عَلَى رَأْسِ وَادِي سَمَائِينَ، الْمَصْرُوبِينَ بِالْحَمْرِ. ²هُوَذَا سَدِيدٌ وَقَوِيٌّ لِلسَّيِّدِ كَأَنَّهُ يَأْتِي التَّيْرَ، كَنُوءٍ مُهْلِكٍ، كَسَيْلٍ مِثْلِهِ غَزِيرَةٍ جَارِقَةٍ، قَدْ أَلْقَاهُ إِلَى الْأَرْضِ بِشِدَّةٍ. ³بِالْأَرْجُلِ يُدَاسُ إِكْلِيلُ فَخَرِّ سُكَّارَى أَفْرَايِمَ. ⁴وَيَكُونُ الزَّهْرُ الدَّابِلُ حَمَالُ بِهَائِهِ الَّذِي عَلَى رَأْسِ وَادِي السَّمَائِينَ كَبَاكُورَةِ النَّبِيِّ قَبْلَ الصَّيْفِ، الَّتِي يَرَاهَا النَّاطِرُ قَبْلَئِهَا وَهِيَ فِي يَدِهِ. ⁵فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ يَكُونُ رَبُّ الْجُنُودِ إِكْلِيلَ حَمَالٍ وَتَاجَ بِهَاءٍ لِّتَقْفِيَهُ سَعْيُهُ، وَرُوحَ الْقَضَاءِ لِلْجَالِسِ لِلْقَضَاءِ، وَنَاسًا لِلَّذِينَ يَتَرَدَّدُونَ الْحَرْبَ إِلَى الْبَابِ. ⁷وَلَكِنَّ هَؤُلَاءِ أَيْضًا صَلُّوا بِالْحَمْرِ وَتَاهُوا بِالْمُسْكِرِ. الْكَاهِنُ وَالنَّبِيُّ تَرْتَجَا بِالْمُسْكِرِ. ابْتَلَعْنَهُمَا الْحَمْرُ. تَاهَا مِنَ الْمُسْكِرِ. صَلَّا فِي الرُّؤْيَا. فَلَقَا فِي الْقَضَاءِ. ⁸فَإِنَّ جَمِيعَ الْمَوَائِدِ امْتَلَأَتْ قَيْنًا وَقَدْرًا. لَيْسَ مَكَانٌ لِمَنْ يُعْلَمَ مَعْرِفَةً، وَلِمَنْ يُعْهِمُ تَعْلِيمًا. ¹⁰الْمُفْطُومِينَ عَنِ اللَّبَنِ، لِلْمَفْضُولِينَ عَنِ النَّدِيِّ. ¹⁰لَآئِهْ أَمْرٌ عَلَى أَمْرٍ. أَمْرٌ عَلَى أَمْرٍ. قَرَضٌ عَلَى قَرَضٍ. قَرَضٌ عَلَى قَرَضٍ. هُنَا قَلِيلٌ هُنَاكَ قَلِيلٌ. ¹¹إِنَّهُ بِسَعْيِهِ لَكَنَاءٌ وَيَلْسَانُ آخَرَ يُكَلِّمُ هَذَا الشَّعْبَ الَّذِينَ قَالَ لَهُمْ، هَذِهِ هِيَ الرَّاحَةُ. أَرْبَحُوا الزَّرَّاحَ، وَهَذَا هُوَ الشُّكُونُ. وَلَكِنْ لَمْ يَسْمَعُوا أَنْ يَسْمَعُوا. ¹³فَكَانَ لَهُمْ قَوْلُ الرَّبِّ، أَمْرًا عَلَى أَمْرٍ. أَمْرًا عَلَى أَمْرٍ. قَرَضًا عَلَى قَرَضٍ. قَرَضًا عَلَى قَرَضٍ. هُنَا قَلِيلًا هُنَاكَ قَلِيلًا لِيَذْهَبُوا وَيَسْقُطُوا إِلَى الْوَرَاءِ وَيَتَكَبَّرُوا وَيَضَادُّوا فَيُؤْخَذُوا. ¹⁴لِذَلِكَ اسْمَعُوا كَلَامَ الرَّبِّ يَا رَجَالَ الْهَرَاءِ، وَلَاةَ هَذَا الشَّعْبِ الَّذِي فِي أُورُشَلِيمَ. ¹⁵لَأَنْتُمْ قُلْتُمْ، قَدْ عَقَدْنَا عَهْدًا مَعَ الْمَوْتِ، وَصَنَعْنَا مِيثَاقًا مَعَ الْهَاطِيَةِ. السَّوْطُ الْجَارِفُ إِذَا عَبَّرَ لَا يَأْتِينَا، لِأَنَّا جَعَلْنَا الْكَذِبَ مَلْجَأًا، وَبِالْعِشِّ اسْتَرْتَبْنَا. ¹⁶لِذَلِكَ هَكَذَا يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ، هَنَنْدَا أَوْسُسُ فِي صَهْيُونَ حَجَرَ امْتِحَانٍ، حَجَرَ رَاوِيَةٍ كَرِيمًا، أَسَاسًا مُؤَسَّسًا. مَنْ آمَنَ لَا يَهْزُبُ. ¹⁷وَأَجْعَلُ الْحَقَّ خَيْطًا وَالْعَدْلَ مِطْمَارًا، فَيُخْطَفُ التَّيْرُ مَلْجَأَ الْكَذِبِ، وَيَجْرَفُ الْمَاءُ السَّاتِرَةُ. ¹⁸وَيُمْحَى عَهْدُكُمْ مَعَ الْمَوْتِ، وَلَا يَنْبُتُ مِيثَاقُكُمْ مَعَ الْهَاطِيَةِ. السَّوْطُ الْجَارِفُ إِذَا عَبَّرَ تَكُونُونَ لَهُ لِدَّوْسٍ. ¹⁹كَلَّمَا عَبَّرَ يَأْخُذُكُمْ، فَإِنَّهُ كُلُّ صَبَاحٍ يَعْبُرُ، فِي النَّهَارِ وَفِي اللَّيْلِ، وَيَكُونُ قَهُمُ الْخَبَرِ قَطْعُ أَنْعَاجٍ. ²⁰لَأَنَّ الْفِرَاشَ قَدْ قَصَرَ عَنِ التَّمَدُّدِ، وَالْغِطَاءُ صَاقَ عَنِ الْإِلْتِفَافِ. ²¹لَآئِهْ كَمَا فِي جَبَلٍ قَرَاصِيمَ يَقُومُ الرَّبُّ، وَكَمَا فِي الْوَطَاءِ عِنْدَ جَبْعُونِ

Volk, welchem jetzt dies gepredigt wird:¹² "So hat man Ruhe, so erquickt man die Müden, so wird man still"; und sie wollen doch solche Predigt nicht.¹³ Darum soll ihnen auch des HERRN Wort eben also werden: Gebeut hin, gebeut her; tut dies, tut das; harre hier, harre da; warte hier, warte da; hier ein wenig, da ein wenig, daß sie hingehen und zurückfallen, zerbrechen, verstrickt und gefangen werden.¹⁴ So höret nun des HERRN Wort, ihr Spötter, die ihr herrschet über dies Volk, das zu Jerusalem ist.¹⁵ Denn ihr sprecht: Wir haben mit dem Tod einen Bund und mit der Hölle einen Vertrag gemacht; wenn eine Flut dahergeht, wird sie uns nicht treffen; denn wir haben die Lüge zu unsrer Zuflucht und Heuchelei zu unserm Schirm gemacht.¹⁶ Darum spricht der HERR HERR: Siehe, ich lege in Zion einen Grundstein, einen bewährten Stein, einen köstlichen Eckstein, der wohl gegründet ist. Wer glaubt, der flieht nicht.¹⁷ Und ich will das Recht zur Richtschnur und die Gerechtigkeit zum Gericht machen; so wird der Hagel die falsche Zuflucht wegtreiben, und Wasser sollen den Schirm wegschwemmen,¹⁸ daß euer Bund mit dem Tode los werde und euer Vertrag mit der Hölle nicht bestehe. Und wenn eine Flut dahergeht, wird sie euch zertreten; sobald sie dahergeht, wird sie euch wegnehmen.¹⁹ Kommt sie des Morgens, so geschieht's des Morgens; also auch, sie komme des Tags oder des Nachts. Denn allein die Anfechtung lehrt aufs Wort merken.²⁰ Denn das Bett ist so eng, daß nichts übrig ist, und die Decke so kurz, daß man sich drein schmiegen

يَسْحَطُ لِيَفْعَلَ فِعْلَهُ الْعَرِيبَ، وَلِيَعْمَلَ عَمَلَهُ الْعَرِيبَ.²² فَالآنَ لَا تَكُونُوا مُتَهَكِّمِينَ لِئَلَّا تُشَدَّدَ رُبُطُكُمْ، لِأَنِّي سَمِعْتُ قَتَاءَ قَصَىٰ بِهِ السَّيِّدُ رَبُّ الْجُنُودِ عَلَىٰ كُلِّ الْأَرْضِ.²³ أَصْغُوا وَاسْمَعُوا صَوْتِي. انْصُتُوا وَاسْمَعُوا قَوْلِي.²⁴ هَلْ يَخْزُتُ الْخَارِثُ كُلَّ يَوْمٍ لِيَزْرَعَ وَيَسْقِيَ أَرْضَهُ وَيُمَهِّدَهَا.²⁵ أَلَيْسَ أَنَّهُ إِذَا سَوَّىٰ وَجْهَهَا يَنْذُرُ الشُّونَيْرَ وَيَذَرِي الْكُمُونَ وَيَصْعُقُ الْجِنْتَ فِي أُنْثَامٍ وَالسَّعِيرَ فِي مَكَانٍ مُّعَيَّنٍ وَالْقَطَانِيَّ فِي خُدُودِهَا.²⁶ قَيَّرْتُهَا. بِالْحَقِّ يُعَلِّمُهُ إِلَهُهُ.²⁷ إِنَّ الشُّونَيْرَ لَا يَذَرِسُ بِالتَّوْرَجِ، وَلَا تُدَارِ بَكَرُهُ الْعَجَلَةُ عَلَى الْكُمُونَ، بَلْ بِالْقَصِيبِ يُخْبِطُ الشُّونَيْرُ وَالْكُمُونُ بِالْعَصَا. يَذُقُّ الْقَمْحَ لِأَنَّهُ لَا يَذَرُسُهُ إِلَى الْأَبَدِ، قَيَّسُونِ بَكَرَةَ عَجَلَتِهِ وَخَيْلَهُ. لَا يَسْحَقُهُ.²⁹ هَذَا أَيْضًا خَرَجَ مِنْ قَبْلِ رَبِّ الْجُنُودِ. عَجِيبُ الرَّأْيِ عَظِيمُ الْقَهْمِ.

muß.²¹ Denn der HERR wird sich aufmachen wie auf dem Berge Perazim und zürnen wie im Tal Gibeon, daß er sein Werk vollbringe auf eine fremde Weise und daß er seine Arbeit tue auf seltsame Weise.²² So lasset nun euer Spotten, auf daß eure Bande nicht härter werden; denn ich habe ein Verderben gehört, das vom HERRN HERRN Zebaoth beschlossen ist über alle Welt.²³ Nehmet zu Ohren und höret meine Stimme; merket auf und höret meine Rede:²⁴ Pflügt zur Saat oder bracht oder eggt auch ein Ackermann seinen Acker immerdar?²⁵ Ist's nicht also: wenn er's gleich gemacht hat, so streut er Wicken und wirft Kümmel und sät Weizen und Gerste, jegliches, wohin er's haben will, und Spelt an seinen Ort?²⁶ Also unterwies ihn sein Gott zum Rechten und lehrte ihn.²⁷ Denn man drischt die Wicken nicht mit Dreschwagen, so läßt man auch nicht das Wagenrad über den Kümmel gehen; sondern die Wicken schlägt man aus mit einem Stabe und den Kümmel mit einem Stecken.²⁸ Man mahlt es, daß es Brot werde, und drischt es nicht gar zunichte, wenn man's mit Wagenrädern und Pferden ausdrischt.²⁹ Solches geschieht auch vom HERRN Zebaoth; denn sein Rat ist wunderbar, und er führt es herrlich hinaus.